

מוסדות ברסלב שובו בנים - נחמת ציון
בגשיאות הגד"צ הרב אליעזר ברלנד שליט"א

שובו בנים

עולו אושפיזין עילאין

לרגל גיליון ה-100

יוצא גיליון 'שובו בנים' בפרויקט נרחב 'אושפיזין עילאין'

מדורים מלאים בתורה ומעשיות צדיקים שיתארחו בסוכתכם במשך שבועת ימי החג ברכתנו מעומקא דליבא לקוראינו הנכבדים לתורמים הנלהבים ולידידי המוסדות היקרים שעמדו לצידנו בעידוד וחיזוק ובזכותם הגענו הלום לחנוך את גיליון המאה, יתן ה' כוחות במתנינו להמשיך ביתר שאת להביא את דבר מורינו הרב שליט"א ומפעלותיו הקדושים לקהל אנ"ש מדי שבת בשבתו

בברכת חג שמח

מוסדות ברסלב שובו בנים נחמת ציון

שמחתנו זה מחבר ומרומם את אנ"ש, בהיות מידה זו מושרשת הדק היטב, לבני קהילת "שובו בנים" ובכל מצב ועל כל גל שעבר עלינו בכלליות ובפרטיות, תמיד לא משה השמחה מאהלנו ואף פרצה גבולות הטבע האנושי. מובן אפוא, שאנ"ש קהילת "שובו בנים" תמיד נכונים ומצפים בגעגוע וכיסופים לימי חג הסוכות, כי שם קשורה נשמתנו בקשר בל ינתק לעולמים.

אכן, בימים נאצלים אלו ראוי ביותר להעלות על נס בהודיה להשי"ת את כל הניסים והחסדים אשר עשה עמנו מאז ועד הלום, אך לפעמים לצערנו אין לנו יודעים לספר ולשבח להלל ולפאר ולרומם את ה' על 'אחריתך ישגה מאוד' על אלפי תלמידים הממלאים היכולות לה' ולתורתו, על הפייער הבעור בברסלב. על עולמות של תורה עבודה וגמילות חסדים המתנוססים בין חומות ירושלים של מעלה על דורות שמתחנכים לאורו של רבינו הק' וחבוקים ודבוקים במעייניו הטהורים, ודבריו חיים וקיימים ונושאים פירות מתוקים עץ פרי עושה פרי. על כל זה עלינו לספר וכל המרבה הרי זה משוכח.

ובעת הזאת גדלה ההודיה בהופעת גיליון המאה אשר זוכים אנו להיות נר למאה להביא את תורתו של מורינו הרב יחד עם שלל מדורים משוכחים ולצידם מביאים אנו בשורות של שמחה ועמם הודיה על שגשוג המוסדות.

סוכות זה הזמן שיוצאים ואומרים דידן נצח! זה הזמן שנחרוט בעט ברזל שחור על גבי לבן לנסות להביא ולו מעט שבמעט על המתחולל בקרבנו וכך נזכה להודות ולהלל לה' הגדול והנורא על שזיכנו בכל הטוב הזה. אשרינו מה טוב חלקנו ומה נעים גורלנו ומה יפה ירושתנו. ונסיים ההקדמה בהבטחה של רבינו מייץ פייערל וועט שוין טלוען ביז משיח וועט קומען! האש הזו תבער בקרבנו עדי יבוא ויגאלנו.

חג הסוכות הוא בהחלט המועד האישי והנוגע ביותר לקהילתנו הק' במוכנים רבים אינספור. מלבד עצם הילולת רבינו הק' שחל בעיצומו של מועד זה אשר וודאי מקשר אותנו בנפש רוח ונשמה ליום הגדול והנורא הזה, היום בו אנו מעלים על נס את הזכות העצומה שנפלה בקרבנו לינוק מ'הנחל נובע מ'קור ח'כמה ולהיות קשורים בעץ החיים בעולם הזה ובעולם הבא. בכל זאת יש משהו ב'סוכות' אשר מאפיין אותנו תלמידי מורינו הרב שליט"א חניכי מוסדות נחמת ציון שובו בנים.

הסוכה הקדושה העוטפת אותנו ומחבקת אותנו להיות מובדלים מעולם השקר המשתולל בחוצות ואף לפעמים בקריה נאמנה, זוכים אנו קהילת שובו בנים לחסות כל ימי חיינו בתוככי סוכת דוד הנופלת כספונים וחבויים בסוכת עורו של לוויתן כבימי הגאולה העתידה, נבדלים ופרושים מהבלי העולם החומרי ואין לנו בעולמנו אלא ד' אמות של תורה בטהרה בדרכו של מורינו הרב שליט"א.

יצפינו בסוכה יסתירנו בסתר אהלו בצור ירוממני.

ולא שחלילה קהילת שובו בנים תיקרא כחסידה המתחסדת רק עם חברותיה ומובדלת מפני האחרים או מאוגדים יחדיו בגאווה פסולה וברוח לבב של יוהרא, אלא אדרבה, שובו בנים חרטה על דגלה אהבת ישראל עצומה ודאגה לכל יהודי באשר הוא, וכמו ד' המינים אשר נכללים בו הכל הערבה לצד האתרוג, כך הקים מורינו הרב שליט"א את קהילתנו ומוסדותיה הקדושים, להיות הכל בכל מכל כל, אגודים באחוה ואהבה.

זו מידת נצח שבנצח המאפיינת את תלמידי רבינו הק', נצח לא מלשון התנצחות ויוהרא אלא מלשון 'לנצח על מלאכת בית ה'". כמנצח על מקהלה אשר כל קול וקול משבח ומייפה את האחר. זו היא נצח מדתו של רבינו הק'. ועל כולנה זמן

אושפיזין דאברהם

השם יתברך בחר באברהם אבינו כי הוא זכה להתפטר כעפר ואפר

השם יתברך בחר רק באברהם כי הוא הפך להיות יסוד העפר, שהוא יסוד הכל, והוא "ואנכי עפר ואפר". (בראשית יח, כז), הוא רצה להיות גם עפר וגם אפר, מסביר השפת אמת כל השרש של אברהם, כל המהות של אברהם, זה עפר, כל מה שתאמר שרה שמע בקולה, יוצא בת קול שמע בקולה, זרק את ישמעאל שהוא כזה ילד חמוד מתוק נפלא, כל המהות של אברהם אבינו זה "עפר ואפר" מי שהוא עפר ואפר הוא מן על כל העולם, יסוד - זה רק מי שהוא עפר ואפר, רק הוא יכול לשמר את היסוד שלו, לכן לוקחים מעפר המשכן ומשקים את הסוטה, כי עפר המשכן זה עפר מלפני הבריא, העפר של הר הבית, של בית המקדש זה עפר שמלפני הבריא, האדם הראשון נוצר מהעפר של בית המקדש משם לוקחים לסוטה, כדי לברא אותה מחדש, נותנים לה עפר מהמשכן מאיפה שנברא האדם הראשון, מאותו עפר לוקחים לה, אומרים לה עכשו הולכים לברא אותך מחדש.

אומר השפת אמת שאברהם אבינו עליו השלום היה בטל לגמרי במציאות הוא לא היה בכלל! הוא לא היה בעולם! הוא היה בטל במציאות! הוא לא היה קים בכלל לא היה לו שום מציאות לאברהם אבינו שום מציאות הוא הולך זורק עפר נהיה חרבות, זורק קש נהיה חצים, שום מציאות לא היה לו, אסור שתהיה לאדם שום מציאות, רק התלבטות לקדוש ברוך הוא, אם אדם יש לו איזה טפת מציאות הוא אמלל הוא אבוד, הוא חולק על הקב"ה.

אומר השפת אמת איתא במדרש בשביל שאמר אברהם אבינו עליו השלום "ואנכי עפר ואפר" זכו בניו לאפר סוטה ולאפר פרה, שום טמאה לא יכולה להדבק בבני ישראל, אדם יש לו טמאה היה שם אפר פרה היה אפשר לבוא אל הפנה תזה עלי אפר פרה ומיד הוא מוריד את הטמאה שלו, אנחנו בכלל לא יודעים מה זה לא להיות טמא מת אין לנו השגה בזה אלו לא היינו טמאי מתים היינו יכולים לעוף באויר לעשות קפיצת הדרך מה זה טמאת מת בכלל? אנחנו בכאלה טמאות חסר לנו את בית המקדש חסר לנו את הטהרה, התנאים הקדושים היו שמים עליהם אפר פרה, לאמודאים היה אפר פרה וכך זכו לדרגות של קדשה ורוח הקדש, היום צריך לעשות אפר לבד להתפלל באפר ולשים אפר על המצח כל חצות ועל זה כתוב שעל ידי אפר של חצות עולים לספירת הבינה.

זה אברהם אבינו הוא הצליח להנחיל לנו את טהרה של אפר פרה אדמה ואת העפר הזה שלוקחים מקרקע המשכן ושותים אותו, הכל בזכות שאברהם האמין באמונה ובטל את עצמו כעפר.

ראיון חג עם הרה"ח

הרב אברהם חנניה שליט"א מתלמידי מורינו הרב שליט"א

אברהם אברהם ויאמר הנני...

רבי אברהם חנניה שליט"א יושב פתח האהל, אהלה של תורה וחסידות - קהילתנו הק' מאז ומקדם רבי אברהם הוא מפארי גדוליו של מורינו הרב שליט"א, בחרנו ביום הראשון של חג הסוכות לארח לאושפיזין את רבי אברהם שליט"א שיתאר ויספר מזווית ראייתו אודות קהילת ומוסדות שובו בנים.

ישראל שם היה שיעור של הרב בנימין זאב חשין זצ"ל, ופעם אחת הוא לא יכל למסור את השיעור מסיבה כלשהיא, ומורינו הרב שליט"א נתבקש למלאות את מקומו.

באתי גם אני לשיעור, וראיתי איך כשמורינו הרב נכנס לבית הכנסת, ראיתי במו עיני איך הוא כמרחף באויר ממש. זה מחזה שאני לא יכול לשכוח.

באותם ימים היה אור גדול ממש התגלות שהולכת ונעלמת ברבות הימים עד שכמעט נסתרה מעינינו. היום אנחנו חיים ממש בפעמי משיח ולכן החסרתה היא עצומה ומכסה הכל. אבל פתאום יבוא אדון אל היכלו והכל יתגלה לנו.

מה תאמרו לצעירי הצאן פרחי החסידות שרוצים וכוספים לאותו אור גדול?

אם תחפשו תמצאו. תידבקו ותכרכו בתלמידים הקרובים למורינו הרב ותזכו לקנות דעה וחכמה. ובאמת אני רואה את זה ומתפעם איך מאות אברכים צעירים היום קשורים באור הזה ודבוקים בכל מהותם בתורה הקדושה וספרי רבינו. זה לא ייאמן.

ולא רק בחכמה אלא גם במעשה. מדי בוקר למעלה מ-90% מהמתפללים במנין הנץ בעידו הנביא זה צעירים.

ברוך ה' ישתבח שמו לעד בדור של היום בקהילת שובו בנים משקיעים רבות ורואים תוצאות, בחורים מופלגים בעבודת ה', התבודדות תפילה, כל מה שחסיד ברסלב צריך.

אנחנו פונים לר"א ומספרים על גיליון חגיגי בן מאה שיצא לכבוד יו"ט סוכות הבא עלינו לטובה, ומבקשים שיקדיש מזמנו לספר באזני הדור הצעיר במילים ספורות אודות קהילתנו הק' מאז היווסדה. ויאמר הנני. תיכף ומיד השיחה קולחת ומתגלגלת ולוואי והיה בידינו הזמן והעט להעלות הכל עלי גיליון ועוד חזון למועד.

מה הזיכרון הראשון שלך ממורינו הרב שליט"א?

היה זה שיעור שמסר מורינו הרב שליט"א בשכונת סנהדריה בבית ידידנו הרב גרוסמן שליט"א, שיעור ארוך שהיה בתוך סעודה ערוכה.

נפעמתי מהשיעור מעומקו ומהקדושה שהרגשתי. אך מעל לכל התפעלתי ועשה בי רושם עמוק ופנימי דווקא מילותיו הספורות שאמר לי הרב אחרי השיעור, וחשתי שהוא רואה בעיניו את כל מעשיי. הוא נתן לי הוראות חותכות בענין נסיעה להתבודדות. וכך נקשרתי בכל ליבי ונפשי. זה היה לפני 45 שנה.

איך אתם רואים את ההבדל העצום מאז ועד היום?

עולם אחר לגמרי לגמרי. אז באותם ימים היו מוחין גדולים. אור גדול מאד, הייתי מכנה זאת ביטול הבחירה. מורינו הרב היה מוסר מידי יום שיעור בין מנחה לערבית. לפעמים היו שיעורים בבוקר. אני נזכר כעת בשיעור שפעם מסר מורינו הרב בשכונת בית

אושפיזין דיצחק עקידתא

יצחק אבינו בחיר המין האנושי אשר בזכותו תהיה כל הנאלה השלמה מסביר ר' נתן בליקו"ה הל' שבת כ"ה ע"ב שבאמת יצחק היה הבן הראשון שנחשב היהודי, הראשון? כי אברהם לא נולד יהודי, אברהם בן תרח. היהודי הראשון שנולד בתור יהודי זה יצחק, יצחק זה על שם שלמות השמחה שזוכה לאבא יהודי, לכן "ותכהינה עיניו" שמעולם, לא פתח את העין, הוא היה 'עלה תמימה', היהודי הראשון שנולד בתור יהודי שמלו אותו תוך שמונה ימים, ואברהם ושרה המשיכו אותו בתפלות נוראות, הוא זכה מעולם לא לצאת מארץ ישראל, ועל ידו תהיה כל הנאלה, "כי אתה אבינו, כי אברהם לא ידענו, וישראל לא יכירנו", אתה ה' אבינו - שיצחק מראה להם את ה' והברך בעינים. כי עכשו אפשר לראות את ה' בעינים.

ויצחק הוא בחיר המין האנושי אשר בזכותו תהיה כל הנאלה השלמה, כמו שנאמר (שבת פט:): "אמר שמואל בר נחמני א"ר יונתן, מ"ד: "כי אתה אבינו, כי אברהם לא ידענו וישראל לא יכירנו, אתה ה' אבינו, גואלנו מעולם שמך". לעתיד לבא יאמר לו הקב"ה לאברהם: בניך חטאו לי, אמר לפניו: רבש"ע ימחו על קדשת שמך. אמר: אמר לה ליעקב דהוה לה צער גדול בנים אפשר דבעי רחמי עליהו, אמר לה: בניך חטאו, אמר לפניו: רבש"ע ימחו על קדשת שמך. אמר: לא בסכי טעמא ולא בדרדקי עצה, אמר לו ליעקב: בניך חטאו לי, אמר לפניו רבש"ע בני ולא בניך? בשעה שהקדימו ישראל נעשה לנשמע קראת להם בני בכורי, ועכשו בני ולא בניך? ועוד, כמה חטאו? כמה שנותיו של אדם, שכעים שנה. דל עשרין דלא עגשת עליהו, פשו להו חמשיין. דל כ"ה דלילותא, פשו להו כ"ה. דל תרתי סרי ופלגא דצלווי ומיכל, פשו להו תרתי סרי ופלגא. אם אתה סובל כלם מוטב, ואם לאו פלגא עלי ופלגא עלך. ואת"ל כלם עלי, הא קרבית נפשי קמך. פתחו ואמרו: כי אתה אבינו, אמר להם יצחק: עד שאתם מקלסין לי קלסו לקב"ה, ומחו לי לה יצחק הקב"ה בעיניו. מיד נשאו עיניהם למרום ואומרים: אתה ה' אבינו גאלנו מעולם שמך.

ושני בנים ליצחק, כהכל וקין היו מזוהרים. אחד היה איש תם יושב אהלים, ואחיו איש שרה, צד חיות וצפרים. ויצחק התחנן לפני השי"ת, עזר נא לי בשני בני עולם לתקן, אחד הוא מאיד כשמש כאור שכעת הימים, שני לו שוכן בתהומות בתחתיות במחשכים. נפשו נשא יצחק בתחנה, שוכן שחקים הושיעה נא, כל הנסתרות והנגלות אתה יודע, כי כל כונתי לתקן העולם ולהושיע. להרים את שני בני כחמה וכלכנה, ... חפץ לתקן עולם בגדיי עזים בסוד שעירים, לתקן את כל חטאי הדורות, לזבול לעלות, ובית מקדש לבנות, "בנה בניתי בית זבל לך", בית בנוי נמצא בזבול עולמך, "שמש ירח עמד זבלה". גם עשו יתקרב, יהיה איש מעלה. כך יצחק נשא את תפלותיו, כך נשא בכיותיו, זעקותיו ושאלותיו. ויצא יצחק לשוח בשדה, את כל לבו שפך לפניך כשה, אנא רחום, תהיה כעת עת ישועה, השיבנו לגן עדן כבתחלה, למקום שמשם אני בא. אנא, ישוב כל העולם בתשובה, אני ובני יעקב ועשו.

ראיון חג עם אורח האושפיזין

הרה"ח הרב יצחק סנקביץ שליטי"א

מפקח בת"ת נחמת ציון ברסלב

כדי לזכות לארח את האושפיזין היומי - הלא הוא המפקח הדגול של תלמוד תורה נחמת ציון, ארך לנו זמן רב ונסיונות חוזרים ונשנים להשגה. פה הוא נכנס לשיבת צוות מצומצמת, אח"כ פגישה עם הורים, עוד שיחה חשובה עם איש צוות, בשעת ערב מאוחרת זכינו סופסוף לשיחה וגם היא קצרה ועניינית בלי דיבורים מיותרים.

אין זה סוד שתלמוד תורה נחמת ציון עבר מהפך לטובה. מה הסוד? ברוך ה' אני זוכה כבר כעשור שנים לשורת בקודש לעמוד כמפקח הת"ת, (קדמו לכך שבע שנים נוספות בישיבת ברסלב), והסייעתא דשמיא מלווה אותנו בכל צעד וצעד, ואני חושב שזה בא מהמסירות, מהאכפתיות של כל אחד ואחד מהצוות. שכולם הם בלי יוצא מן הכלל אנשים מורמים מעם, מובחרים שבשדה החינוך, והעיקר, מעבר למקצועיות הם ניגשים לעבודת הקודש כשליחות של ממש, פשוט הם פותחים את היום ומרגישים שעכשיו עוסקים הם בתפקיד חייהם לגדל דור ישרים לה'!

שטחית שיוצרת בסוף בעיות קשות בחוסר ענין בלימוד ומשך גם בהתנהגות. כשהילד מבין היטב את החומר, הוא שמח ומרוצה ולא חסר לו דבר בעולמו.

וההורים מודעים לכך?

דבר ראשון כמובן שהכל נעשה בשיתוף פעולה הדוק עם ההורים שלא גומרים את ההלל, דבר שני, מדי שנה אנחנו עומדים בפני 'מיני מבדק' מה רמת שביעות רצון ההורים - שזה רישום ילדים למחזור הבא.

נו, ומה הציון שלכם?

לא מאה אחוז אלא שלוש מאות אחוז.

אם בעבר (לפני 10 שנה) למדו בתלמוד תורה 170 ילדים, השנה זה כפול שלוש ויותר בליעה"ר.

זה אומר יותר מהכל, שהורים רואים תוצאות בשטח והם מבקשים ליתן לילדים שלהם את המיטב שבמיטב - תלמוד תורה נחמת ציון ברסלב.

עבודה עם נשמות היא בהחלט מרגשת, אך לסיום מה האירוע האחרון שריגש אותך?

קשה לי לענות. באמת קשה, יש כל כך הרבה אירועים והתרחשויות, אנסה בכל זאת, כשאני בוחן ילד או ביתה ונוכח לדעת שהם באמת יודעים בהבנה אמיתית זה מרגש. כשאני רואה את ההשקעה העצומה והפירות שלא מגיעים בקל בתחום הגני שפה והטיפול האישי למתמודדים אני בהחלט מתרגש. אבל כמו שאמרתי אני כל הזמן מתרגש. ברוך ה'.

בראייה כללית כולם מספרים על השינוי לטובה, בראייתכם בשטח, תוכלו להצביע על הנקודות המסוימות שגרמו לכך?

בוודאי, בראש ובראשונה עליי להזכיר את ידידנו הבלתי נשכח הרה"ח ר' יעקב לודמיר ז"ל, המהנדס הדגול שאפשר לומר בהחלט שזכויות ענק רשומות על שמו, וכמה שהדברים מפורסמים, עבודתו היתה עוד יותר מכך. מאז שהוא נקרא אל הדגל, דבר ראשון הוא התחיל מאפס, כלומר מלימוד הקריאה. לשפר את זה להתמקד בכל ילד וילד. שלא יהיה מצב שחלילה וחס יהיה ילד שלא תחת מעקב מתמיד בקצב הקריאה שלו. נושא זה כמובן משליך על כל המשך שנות הילד בת"ת, כשהוא יודע לקרוא, יש לו חשק ללמוד. כאן מגיע השלב השני, הבנה. אנחנו עושים ב"ה מאמצים אדירים בשילוב כוחות של כל צוות הת"ת להתמקד בכך שלא תהיה הבנה

סיפור לחג - "אזמין לסעודתי אושפיזין עילאין"

אמר לו שהוא לא ראה את האושפיזין. לאחר מכן פנה החסיד אל הרה"ק מנעשכיו ותמיהה בפיו, מדוע זה ייגרע חלקי מחברי? שערד אמש לעג לכל דברי החסידות, אך זה עתה בא הנה בזכותי וכבר זכה לראות את האושפיזין, ואילו אני לא זכיתי לגילויים שכאלה.

נענה הרה"ק ואמר, הבן נא, אותו מתנגד מוכרח הייתי להראותו דבר מה על מנת למשוך את לבו ולהטותו לדרך החסידות, אך אתה שהנך אמון על דרכי החסידות ותיק וחסיד הנך, ובתור חסיד הנך מאמין באמונה שלימה, שהאושפיזין באים לסוכת הרבי, שלך גדולה, משלו, אמונתך התמימה גדולה מראייתו הפשוטה שכן ראייה בעיניים יש לה גבול ומחסום משא"כ אמונה אין לה גבול ותחום.

מעשה בחסיד אחד, שתדיר חברו שהיה מתנגד, היה מקניטו ומצערו בדברים אודות נסיעתו לרבו, כי מה תועלת תצמח לו מזה, ומה הוא פועל בנסיעתו? מאיך גיסא היה החסיד מפציר בחברו המתנגד שיתלווה אליו פעם בנסיעתו אל רבו, כי אז ייוכח עד כמה פועלת נסיעה אל הרבי.

אך הלה בשלו, מה לי כי אסע אל הרבי? החסיד לא חדל מהפצרותיו, עד שפעם תבע ממנו במפגיע להתלוות אליו, באומרו באם לא תושפע אתה מהרבי ולא תיהפך בעצמך לחסיד, מבטיחך אני כי גם אני אחדל מהנסיעות. אותו מתנגד היה בטוח בעצמו שהוא - חסיד לא יהיה, ואם כן ירוויח ריווח גדול בנסיעתו שגם החסיד יהפוך למתנגד, לכן נתן מיד את הסכמתו לנסיעה המשותפת.

ואכן בהגיע חג הסוכות, ארוז את מיטלטליהם ונסעו יחדיו אל הרה"ק רבי מרדכי מנעשכיו זיע"א. בהגיע ליל החג כשנכנסו לסוכת הרבי, התעלף המתנגד. כשהעירוהו, סיפר שזוכה לראות את האושפיזין הק', ומיד נהפך לבו בקרבו והוא הפך לחסיד, וסיפר על המחזה לחבירו. אך חבירו

מהנעשה והנשמע

במוסדותינו הקדושים בנשיאות מודיע הרב שליט"א

גיבורי חיל עושי דברו - פתיחת ישיבה גדולה ברסלב

הישיבה זו עתה נפתחה, כבר בשעריה מונה עשרות בחורים, דבר מבורך ביותר להתחיל בהתחלה טובה וחזקה בס"ד.

צוות הישיבה בראשות הרה"ג ר' דוד ארלנגר שליט"א המה תלמידי חכמים מופלגים אשר באים לקדם ולהעלות את תלמידי הישיבה לפסגות ולעליה בתורה ולמימוש שאיפות.

ותיקי הכולל מעידים כולם בהתפעלות כי לא האמינו איך בחורים בעידן של היום יושבים והוגים בכזו התלהבות כשלא מעניין כלום מה קורה בחוץ וכו'. ואך שבת בבית ה' כל ימי חיי זה הדבר אשר עומד לנגד עיניהם הצעירות.

ועל כולנה עולה המעלה של עליית רמת המדרגה כשבחורי הישיבה גדולה אינם באותו מתחם עם חבריהם הצעירים דבר מבורך הוא ביותר וגורם לבגרות ראויה וחשובה.

וכלי להתעלות עצומה בעבודת ה' בהתאם לרמתם והבנתם בספרי רבינו.

יצחק אבינו ע"ה מידתו היא גבורה להתגבר כארי לעבודת ה'.

באושפיזא דיצחק מה מתאים להתבונן יותר מאשר החסד ה' אשר עשה עם קהילתנו בסיימה - ראש חודש אלול תשפ"ד. פתיחת מקום תורה לצעירים מצוינים, אשר הולכים בעקבי הרועים כמסורת זקנים וקבעו מושבם לתורה ועבודה במקום המקודש ביותר 'קראוהו בהיותו קרוב' בעיר העתיקה.

הבשורה היא עצומה ומשמחת מכמה סיבות ובאשר חובה וזכות לנו להודות ולהלל על כל החסדים והטובות אשר עושה עמנו.

כלל ברזל בישיבה או בכל מוסד זה הכמות הגורמת לאיכות, הדיבוק ואהבת חברים אשר לומדים יחד בריתחא דאורייתא מביא ומגביר האחד את חבירו ומקבלין דין מן דין ואיש את רעהו ועזורו ולאחיו יאמר חזק.

סיפור לחג - "זה הקטן גדול נהיה..."

אצל יעקב אבינו ע"ה נאמר ויקח מאבני המקום וישם מראשתי וישכב במקום ההוא (כ"ח י"א) פרש רש"י: "התחילו (האבנים) מריבות זו עם זו. זאת אומרת - עלי יניח צדיק את ראשו, וזאת אומרת - עלי יניח צדיק את ראשו. מיד עשאן הקב"ה אבן אחת".

רבי יום-טוב ליפא טיטלבוים, שישב על כסא הרבנות בעיר מרמרוש-סינט, סבל מאד ממתנגדיו הרבים בקהילה. הללו לא היו מסתפקים בהטחת דברי עלבון כנגד הרב, אלא אף הגיעו, לא עלינו, גם להרמת ידיים כלפי רבי יום-טוב ובני ביתו.

יום אחד הסב הרב בחדרו עם קבוצת מקורבים מבני המקום, והיה מסיח עמהם בדברי תורה, כשלתע הושלכה אבן גדולה לתוך הבית, שכמעט פגעה בראש הרב.

דברות קודש

מאת מודינו הרב שליט"א

אושפיזא יעקב שלימתא

יעקב אבינו בחיר האבות בלמוד ארבע עשר שנה זכה למעלות אדם הראשון לפני החטא

מבית שם ועבר יעקב יצא, אחרי שהניד מעיניו שנה ארבע עשרה שנה, בשרו בצאתו נעשה כש"ע-וה, בכח בש"ע דמעיו, ולבו דוה, התעוררו לקראתו ש"ע נהודין, - הארת פנים של אריה אנפין (כמרמז - ו'יצא יעקב מבאר שבע וילך ח'רנה = ש"ע). "עשר אעשרנו לך" - תחלה וראשית, המתיק ל"ז (ל"ז × 10 = ש"ע) אלקים שבמעשה בראשית. הניח ראשו על מקום מזבח ה"ב"ל (ל"ז) ועקדה (נעקד ל"ז שנה) - לתקן את הבל נפשו גועדה, סינ"י (זה סל"ם) בא לקראתו, שמע הדברות מתוך שנתו.

"מה נורא המקום" - קרא ביראה, אלו ידעתי תקנתי הבריאה, הרקעתי לזכול "שמש ירח עמד זבלה", "אוד הלכנה כאוד החמה", אחוז מורא גדול, כי לא הפך המאור הקטן למאור הגדול, החמיץ ולא תקן, בעת אשר ישן.

מן השמים קול קרא: בחיר האבות, אל תירא - "יומם השמש לא יכבה וירח בלילה". זכית להניח על אבן-שתיה ראשך. זכית שבכסא כבוד חקוקה דמותך. ברחל ובלאה תקונך, תחלה - "לוי" ואחר כך - "לכנה". בדמעוניה של רחל התקון ישלם, תבוא הנאולה לעולם.

ושמחת בחגך ודוית אך שמח

מוסדות התורה והחינוך נחמה ציון ברסלב' שובו בנים מאחלים:

חג שמחה!

לכל התורפים ולכל עמך בית ישראל "הישאט ה' אלוקות את ברכת מעידך לחיים ולשלום לשמחה ולששון" פתולת הנוסחאות

ברסלב שובו בנים
קול אנ"ש
ממבנים לקיבלתנו מכל מקום וכל זמן
037.148.148

סיפור לחג-ולקחתם לכם...

בשנית - כשר. כאשר ירד מאוכזב במדרגות, אחד מבני ביתו של הרב רץ אחריו ואמר לו, הרב רוצה לראות אותך שוב. תקשיב נער יקר - פנה אליו הרב, אני רואה שכל כך חשוב לך להדר במצווה הזו, ואני רוצה לעשות איתך עסקת חליפין, אתה תיתן לי את האתרוג שלך, הכשר, ואני אתן לך את האתרוג שלי, המהודר. התביישתי, לא היה לי נעים, אך הרב המשיך: זה בסדר, תרגיש בנוח. באהבה גדולה, מגיע לך, אמר, ונתן את האתרוג היפהפה שלו, שבוודאי עלה לא מעט כסף. מלא שמחה ורגש אפפו את הנער, לאחר שהגשים את שאיפתו ויש ברשותו אתרוג מהודר ביותר. בעת אמירת הלל בתפילה יחד עם הרב אליהו, הופתעתי לראות שהרב מברך על האתרוג שלי, הכשר. שמחתי מאוד, מכל האתרוגים, בחר הרב לברך דווקא על האתרוג שלי! המסר שקבלתי לחיים היה חשוב כל כך, הכנתי שהרב שיער שאבוא לראות על איזה אתרוג הוא יברך, והרב החליט להדר במצווה של לשמח נער יתום שכל כך רצה להדר במצוות החג.

סיפר יהודי מירושלים: שכשהיה ילד בן שמונה, אביו ע"ה נהרג בתאונה טראגית. העול הכבד של פרנסת המשפחה נפל על כתפיה של עקרת הבית, והמצב לא היה פשוט כלל. כשהגיע לגיל בר מצוה, העיבה התחושה הקשה, שאבא איננו כאן כדי ללוות אותו ביום המיוחד הזה.

בהגיע חודש אלול, שמע בתלמוד תורה, שחשוב לשלל יהודי שהגיע לגיל מצוות יהיה סט ארבעת המינים משלו. כשפנה לאמו, השיבה לו בכאב: אני מציעה שתשתמש בכסף דמי הכיס שחסכת, תראה אם תוכל להשיג עוד קצת כסף ממבצעי תהילים או מדברים דומים, ותרכוש לעצמך סט יפה. לאחר כמה שבועות של מאמץ, וחסכון של שקל לשקל, כמה ימים לפני חג הסוכות הלך בהתרגשות לשוק מחנה יהודה, לבחור אתרוג יפה, שכל כך רצה. בשמחה רבה, לקח קופסה שעליה היה כתוב "אתרוג מהודר" וביחד עם מינים נוספים, שילם, וצעד בדרכו לאמו, שמח שהגשים את שאיפתו הגדולה. כשפתח את קופסת האתרוג המהודר, התאכזב קשות, האתרוג ממש היה לא נראה יפה.

במחשבה שניה, אמר לעצמו, שאולי הוא לא מכין כל כך באתרוגים ובהידורים. פנה לרב הראשי לישראל דאז, הרב מרדכי אליהו זצ"ל, ואמר: כבוד הרב, האם תוכל להגיד לי בבקשה אם האתרוג הזה מהודר? הרב התבונן באתרוג מכל הצדדים, וענה לי: הוא כשר. כששאל בפעם השניה, כשר? לא מהודר? השיב הרב

מהנעשה והנשמע

במוסדותינו הקדושים בנשיאות מורינו הרב שליט"א

יעקב חבל נחלתו – קול התורה בכוללי האברכים

ומי מאמין בשעה שהרחוב בדורות חשוכים אלה זועק וצועק סורו נא מאהלי תורה והצטרפו לאקדמיה וכו', צעירי אנ"ש מצטרפים בעוז למעצמת הכוללים ומהם יוצאים להוראה ונבחנים אצל גדולי ומאורי הדור.

זכות עצומה היא גם למחזיקי התורה ביום זה המסוגל למידתו של יעקב היא תפארת לעושיה - אשרינו שזכינו ליטול חלק בחבל נחלתו של יעקב אשר לא מש מאהלה של תורה.

ואין לנו שיור רק התורה הזאת.

מדי בוקר דבר יום ביומו פותחים מאות אברכים מופלגים אשר זונחים את חיי השעה וחיי עולם אשר הם להבל וריק ייחשבו וצוללים בעומקה של תורה.

באותו מקום אשר נגלה ה' האלוקים אל יעקב אבינו ויחרד חרדה ויאמר מה נורא המקום הזה כי אם בית אלוקים, מטרים ספורים משם ממש פושטים מעליהם עשרות יהודים של צורה כל קשר לתענוגות עולם ומתחברים וממשיכים מאותו מקום בדיוק בו התפעל יעקב אבינו. חבל נחלתו,

אותם תלמידי חכמים אשר זוכה הנהלת מוסדות נחמת ציון להחזיק במלגתם הם המה נימים דקים באותו חבל ארוך ורחב אשר החל מיעקב אבינו וראשו מגיע השמימה.

הילולת רבינו הקדוש

מאת מודיע
הרב שליט"א

דברות קודש

אושפיזא דמשה רעיא מהימנא

לא קם כמשה

במדרש רבה (בראשית א, ד) - "בראשית" בשכיל משה שנקרא ראשית כמו שנאמר "ויקרא ראשית לו כי שם חלקת מחזקק ספון" (דברים ל"ג א). ומסביר הר"ג והצדיק יוסף שאול נתנון בעל שאלות ותשובות שואל ומשיב, שזה מה שמובא (בר"ה כ"א): ששאל שלמה את הקב"ה למה הוא לא יכול להגיע למדרגת משה, הרי שלמה בנה את בית המקדש, ולא היה יום שהיתה יותר שמחה כמו בבנין בית המקדש, שנאמר: (שיר השירים ג' י"א) "צאינה וראינה בנות ציון במלך שלמה בעטרה שעטרה לו אמו ביום חתנתו וביום שמחת לבו", יום חתנתו זה מתן תורה ויום שמחת לבו זה בנין בית המקדש (תענית כ"ו ב). וכששאל שלמה את הש"ת מדוע אינו זוכה להיות כמשה, ענה לו הש"ת כתוב "ישך דברי אמת", אומרת הגמרא (ראש השנה כ"א ב). שהקושיא היא רק למאן דאמר שבכלל לא היה כמשה שום נבוא, לא בנביאים ולא במלכים, אבל למאן דאמר שבמלכים פן קם כמשה, אם פן איך הוא יסביר את שאלת שלמה "בקש קהלת למצא דברי-הפני" (קהלת י"ב י), ועונה הגמרא שרצה שלמה לדון דינים שכלב שלא בעדים, יצאה בת קול "וכתוב ישך דברי אמת" (שם) אך ורק בעדים כמו שנאמר "על פי שני עדים או על פי שלשה עדים יקום דבר" (דברים י"ט ט"ו), ומי יוכל להסביר ולפרש מדרשי פליאה אלו.

ועל זה אומר הדברי שאול (על התורה מהרה"ג והצדיק יוסף שאול נתנון זצוק"ל [נפטר כ"ז אדר א' תרל"ה]), והרי מצינו ביהושע שעצור את השמש והירח, אזי לכאורה הוא יותר ממשה, אלא הכח של יהושע היה ממש כמו שכתוב בלקוטי הלכות (שבת ה' ט-ט) שיהושע זכה להלחם בכח משה שהתעבר בו. וזה שבקש שלמה להיות כמשה, וענה לו הש"ת שכל מה שהוא עשה ובנה, הכל בכח משה שמעבר בו, ולכן אומר האר"י הקדוש שלמה"ה אותיות למש"ה.

אבל עדין לא מוכן מה היא התשובה, כתוב "ישך דברי אמת".

מסביר הר"ג והצדיק הרב מאיר הלוי אב"ד צעלים (מוכא במליצי אש י"ב תשרי תקצ"ה), ששאלת שלמה המלך היתה, שהרי התורה שקבל משה כתובה שלא כסדר, כמו שמובא במגלה עמקות שיש ששה ר"ת וס"ת של אמת כפרשה ראשונה בתורה שהיא פרשת בראשית, אבל כל החמשה המלה אמת כסדר, חוץ משלושת התבות הראשונות "בראשית ברא [אלהים] את", ששם סדר האותיות תאמ - "אמת" שלא כסדר, ושלושת המלך רצה שה' יגלה לו סוד צדוק חדש ששם אותיות אמת יהיו כסדר.

ענה לו השם יתברך תרוין אחד על שתי הקשיות, א שזה ששאלת שאתה רוצה להיות כמשה, ב וזה ששאלת שאותיות אמת של שלשת התבות הראשונות בראשית ברא [אלקים] את, הם שלא כסדר ויוצרות צדוק תא"מ שלא כסדר. דע לך שהתורה שהוריד לנו משה כתובה כסדר מופתי והכל כסדר נתתי לו תורה משלמת וחתומה בכל סודותיה רמזיה וסודיה, והכל חרוז, חרוז על אופניו במשבצות זהב וכסף, ואין בתורת משה שום נפתל ועקש וח"ו שום דבר שלא כסדר, אלא אתה צריך לדעת שהמלה בראשית מרמזת למשה עצמו, כי נשמת הצדיק קדמה לכל הבריאה "לפני שמש יגון שמו" (תהלים ע"ב י"ז), ושמו של משיח שהוא למש"ה קדם לכל הבריאה בלה, וכל הבריאה בלה אצילות בריאה יצירה עשיה וכל אשר נעשה בכל העולמות ממלאכים ושרפים וחשמלים וצדקים, וכל אשר נעשה בעולם העשיה מדומם צומח חי מדבר אש רוח מים עפר, הכל משתלשל מנשמת הצדיק האמתי שקדמה נשמתו לכל מעשה בראשית, וממנו משתלשל הכל, ובריאית העולם מתחילה רק מהמלים "ברא אלהים את" שהם הצדוק של אמת בס"ת כסדרם.

רבינו הקדוש והנורא הביט וראה עד סוף כל הדורות פנים אל פנים באספקלריה המאירה כל אשר יארע לכל אדם ואדם בכל רגע ובכל שניה, וסלל לכל אחד דרכים ומסילות בבחינת "במסילה נעלה", מסילות ישראל וברורות לעלות במסילה העולה בית - קל, בפרט ביום היאר-צייט הקדוש והנורא אשר אז אורותיו הולכים ונכפלים עד אין סוף, ובכח האורות הללו יכול להאיר בנתיבים נעלמים מן כל משטין ומקטרג, להאיר בכל נשמה ונשמה עד אין סוף, כי הוא בעצמו בבחינת ספירת האמונה אשר ממלצת בעד הרשעים. (ליקוטי מוהר"ן סב, ביאור הליקוטים)

להאיר להם בכל מקום אשר הם נמצאים ובכל מקום שנפלו את אור האין סוף שאין לו גבול ותכלית. אף אם נפלו למקום לאן שנפלו גם לעשרה כיתרין דמסאבותא, גם להם להאיר את אור התיקון. אמר רבינו "כל מה שמשיח יעשה טובות לישראל אני יכול לעשות, רק שהחילוק הוא שמשיח יגזור אמר ויקום אבל אני עדין ... (הוא פסק ולא דיבר יותר) (חיי מוהר"ן רסו).

רבינו אמר אני יכול לעשות בדיוק את מה שמשיח יעשה, רק הדור עוד לא מוכן לשמוע, עוד לא מוכן לקבל. אני אומר "לעשות שעה התבודדות, להתפלל שמונה עשרה בכוונה, לאט לאט, מילה מילה, ללמוד גמרא בעיון, לדעת שאני הכי פחות מכולם. רק הדור עוד לא מוכן לקבל את מה שאני אומר. בזמן רבינו היה כבר התגלות משיח רק הדור עוד לא היה ראוי, בכל דור יש צדיק שהוא התגלות משיח, רק היות והדור לא ראוי אז זה נדחה לעוד דור, ולעוד דור, עד סוף האלף השישי, יותר מזה זה לא ידחה! אנשים עוד לא מקבלים את העצות של רבינו בשלימות, אם אנשים היו מקבלים את העצות של רבינו, אז היום היתה הגאולה! היום היה נבנה בית המקדש. הרבי השיג "יחידה בתכלית המעלה, יחידה דיחידה" (חיי מוהר"ן רסו).

יש רק אחד, רק אחד! שהוא בחינת יחידה דיחידה, שהוא זכה לראות את ה', כל שניה, לראות את מלאך מט"ט כל שניה, את כל המלאכים, את כל השרפים הוא רואה כל שניה. אומר רבי נתן שרק הצדיק שזיכך עצמו לגמרי, מכל וכל, שהוא נקי מכל, אין לו שום ריח של גוף, הוא כבר לא רואה שום דבר חוץ מה', הוא לא רואה כלום! הוא רואה את ה' 24 שעות מול העיניים, הוא רק אחד ויחיד, אחד ויחיד שבא בכמה דורות. כולם שואלים "מה פתאום ברסלב תפסו להם צדיק אחד לפני 200 שנה? ובאמת זה הרמב"ם מפורש, זה פשוט רמב"ם מפורש. אומר הרמב"ם בהקדמה למסכת ברכות שצדיק אמיתי שמואס בעולם ואין לו שום ריח מן העולם, הוא יחיד בין רבים, לא ימצא אלא אחד בדור מהדורות.

הרמב"ם פוסק כלפי כל אלה ששואלים מה פתאום תפסתם את הרבי, את רבי נתן, יש עוד צדיקים נוראים, יש עוד צדיקים טהורים, יש עוד קדושים, להם אומר הרמב"ם - תדעו לכם שצדיק אמיתי שהוא נקי מכל תאוה ומזוכך לגמרי, שאין לו שום רע, אין לו שום ריח של תאוה, שום ריח של גוף, זה לא בכל דור, זה רק אחד בכמה דורות, זה פסק הלכה שאין להרהר אחריו שרק צדיק אחד בדור מהדורות יכול להגיע לכזה מעלה של זיכוך והוא זה שממשיך לזכך את כל

המשך בעמוד הבא ←

הילולת רבינו הקדוש - המשך

הדורות שבאים אחריו גם כן. אחרי שרבינו השיג את כל ההשגות הגדולות שלו, את כל ההשגות הנוראות שלו. הוא אמר "איך זוכים להיות יהודי?" לפני הפטירה של הרבי היו תלמידי רבינו שמים את האוזן לשמוע את מה שהוא לוחש, ואז הם שמעו שהוא אומר "איך זוכים להיות יהודי?" אחרי שהרבי השיג יחידה בתכלית המעלה הוא ידע שהוא עוד לא התחיל בכלל "עדין לא התחלתי להיות כלל", עוד לא השגתי שום דבר! הרבי ידע שהוא עוד לא התחיל להשיג שום השגה, לרבי היה כאלה כיסופים "איך זוכים להיות יהודי? איך זוכים להיות יהודי...?"

הצדיק שהוא אחד בכמה דורות, שרואה את ה' כל שניה ושניה, רק הוא יכול להעביר לנו, להחדיר לנו, למוחין שלנו לאט לאט, שיש ה' בעולם, כי המוחין שלנו הם בחינת עקביים, עור עבה וגס, עור עבה וקשה ונוקשה, שכבר אין להם שום הרגשה בה', כלום! והצדיק יכול להחדיר בעור הנוקשה הזה, בעור העבה הזה, שיש ה' בעולם, שנרגיש איזה הרגשה בה' והוא יכול לברר לנו את המדמה.

מה זה מדמה? מדמה פירושו - שאדם חושב "אני עושה, אני הולך, אני אומר שיעור, אני אמרתי שיעור טוב" הרבי יכול לברר לנו את המדמה שנדע שהכל זה מה'. אתה אמרת שיעור? זה ה' נתן לך דיבורים, ה' נתן לך מחשבות, ה' נתן לך רצונות, זה הכל ה'!

הרבי יכול לברר לנו את המדמה, וגם את המדמה של כל העולם, אין נקודה שהרבי לא מגיע אליה, אפילו למשכילים, אפילו לגויים, לכל המקומות הוא מגיע! הרבי מגיע לכלום. ולזכות לברור המדמה, לאמונה שלמה בה', לדעת שהכל מה' צריך אתעורותא דלתתא. ואיזה איתעורותא דלתתא אנחנו יכולים לעשות? - האיתעורותא דלתתא

שלנו היא פשוט להפשיט את השכל, לזרוק את השכל, להפשיט את הדעת לגמרי,

אני צריך לדעת שאין לי שום דעת! אין לי שום שכל! אין לי שום הבנה! אני לא יודע כלום חוץ מליקוטי הלכות, ליקוטי מוהר"ן, גמרא, שולחן ערוך, יורה דעה, חושן משפט, ט"ז, ש"ך, חוץ מתורה ותפילה אני לא יודע שום דבר, אני לא מכיר שום דבר, אני לא יודע מה הולך בעולם, לא מבין מה שקורה בעולם.

וצריך לסלק את חכמתו ושיכלו לגמרי, כי אם יש לו איזה טיפת שכל, הוא לא יכול לקבל מהצדיק, הוא לא יכול להבין שום דיבור מדברי הצדיק. התקרבות אמיתית לצדיק זה לשנוא את הפוליטיקה, לשנוא את כל השטויות, את כל הבלי העולם, להתרכז רק בעבודת ה'.

אם אדם מחפש פוליטיקה אז אין לו שום קשר לצדיק, הצדיק זה עבודה פנימית פנימית עמוקה, זה עבודה ארוכה, זה לא ביום אחד, זה לא בשנה אחת.

כל יום מקלפים עוד קצת, עוד קצת, וזה רק בכח הצדיק הזה שכבר אין לו שום רע, ואין לו שום אחיזה בעולם, רק הוא יכול לפתוח את העיניים לכל אחד, לברר לו את המדמה, להראות לכל אחד שיש רק את ה', שיש רק תורה ותפילה, שאין שום ענין משום דבר כאן בעולם.

כי הוא עבר את כל הנסיונות שבעולם, את כל היסורים שבעולם את כל התהפוכות את כל הנסיונות שבעולם ועמד בהם, הוא זכה שאין לו שום אחיזה בעולם, הוא יחידי בכמה דורות שהגיע לתכלית יחידה דיחידה הוא כבר ניקה את עצמו מכל וכל.

ולכן יש לו את הכח לברר את המדמה ולתקן את כל הנפשות המקורבים אליו.

**לאור פתיחת
הישיבה גדולה
במתחם בית מדרשנו
בעיר העתיקה**

**דרוש ציוד לישיבה
ולמטבח מקרר ומקפיא
ושאר ציוד הכרחי.**

**יש אפשרות לתרום
להנציח לעילוי נשמת
או להצלחה**

**לפרטים לפנות
*9318-058-3299318 או 7-9318***

הרה"ח הרב אהרן בק שליט"א

מנהל כולל עיר העתיקה

להגיד שבחו של אהרן שלא שינה...

רבי אהרן למעלה משלושים שנה בורח מן הפרסום, הוא מנהל את הכולל ואת המקום הקדוש והמקודש ביד רמה, דואג לכל יחסר המזג בהארת פנים ובשימת לב למגדול ועד קטן לכל פרט, אך למרות הכל השגנו אותו לשיחה מהירה אך מאירה.

כמה שנים אתה פוקד את היכל ה' שבין חומות העיר העתיקה? מבערך שנת תשמ"ט. אז נכנסתי לכולל, היו שם כמה עשרות אברכים, בערך כ- 80 אברכים.

היו אלו זמנים נשגבים ממש. לא רצינו לפספס רגע. אפילו ביום חתונתי באתי לכולל, ומשם פניתי לחתונה.

הייתה הרגשה נפלאה של עבודת ה' בשקידה עצומה בתורה. מוריני הרב היה עומד עלינו כמלאך האומר גדל ומוסר שיעורים לעתים תכופות מלבד השיעורים הקבועים מדי יום בין מנחה לערבית.

באותם ימים גם בשבתות התפללנו שם או בבתי כנסת אחרים בעיר העתיקה בסמטאות הסמוכות וזה לא הזמן עכשיו להרחיב בדיוק את כל הגלגולים שעברנו אז.

רבי אהרן, מה היית מצפה היום מהאברכים שיידמו לאותם ימים?

לא מצפה לכולם. אני רק מספר מה היה פעם, היום אי אפשר לחזור לאותה תקופה ולאותו הווי כי פשוט גדיים נעשו תישיים. אני זוכר ימים מקדם.

למשל, נושא הנסיעה לאומן על ר"ה, אני לא יכול לשכוח את האוירה מליאת הקשר והדביקות באהבת חברים בהכנות לנסיעה, כל אחד עזר לשני ודאג כמו היה ממש בשר מבשרו, אני מדבר על תקופת נפילת מסך הברזל.

אחד סידר לשני ויזה ואחר ארגן כסף זה היה כמו נסיעה משפחתית מצומצמת עם השתוקקות וכיסופים עצומים כשכל אחד אחד כמדבר ומחזק האחד את חברו בדיבורים של אמונה וגעגוע לצדיק.

אך היום כל אחד, אם רק יעזור למשפחה הגרעינית שלו הוא כבר בהוצאה גדולה מאד וזה פרויקט קשה.

המשך בעמוד 12

דברות קודש

אושפיזין דאהרן

אהרן הכהן שזכה ל"יידם", נתגלו לו כל סתרי התורה וזה שאמר הקב"ה לאיוב (סוף פרק ל"ט כ"ז) 'אם על פיך יגביה נשך' היא השכינה הקדושה, שהייתה בורחת מפני קדשת אהרן הכהן ומתחבאת בין כנפי הכרובים (פסיקתא מ"ח. עמוד 231). 'סלע ישכן ויתלנן על שן סלע ומצודה' (איוב לט, כח), הוא אהרן הכהן שהיה מקריב את הקטרת על האבן שתיה, ועי"ז היה מקפד את כל עוונות ישראל והפכם לזכיות, ו"משם חפר אכל" (שם כט) והמשיך פרנסה לכל העולם כלו. "למרחוק עיניו יביטו" (שם) וראה את כל הנשמות מאדם הראשון עד סוף כל הדורות והמשיך פרנסה ותורה לכלם עד סוף כל הדורות, וכל זה בזכות 'יידם אהרן' (ויקרא ט, ג) שקבל את היסודין באהבה. 'אפרחיו יעלעו דם' (איוב לט, ל) וראה כמות בניו וזכה ל"יידם אהרן", ואז מיד נתגלו לו כל סתרי התורה, ומיד אחרי מות שני בני אהרן נגלו כל סודות יום הכפורים, שהם כל הסודות מאדם הראשון עד סוף כל הדורות.

כי כל ימי משה היו כמסירות נפש עלאית ובכל רגע ורגע מסר עצמו למיתה, וכאשר מסר נפשו על עם ישראל ואמר מחני נא מחטא העגל, זכה לסודות הלוייתן, שער החמשים של הקדשה, ולכן משה יכל להכנס בכל עת לקדש הקדשים (רמב"ם מס' סנהדרין פרק חלק ב' בסוד השביעי).

ואהרן הכהן זכה לסוד המנוחה... שזכה לזה אהרן עי"י יידם אהרן, ולא כמו איוב שקרא תגר במקום לקבל את היסודין באהבה, ולהבין שבאים לכפר על גלגולים קודמים של תרח ויובל אבי כל תופס כל כנור ועוגב, ולכן הקב"ה מרמו לו בתאור הלוייתן, שאז היו מתגלים לו כל סודות הלוייתן, כמו שנאמר (איוב מ, כט - ל) 'התשחק בו כצפור ותקשרנו לנערוותיך. יכרו עליו חברים', הם הצדיקים האמתיים שלהם מתגלים סודות הלוייתן, יחצוהו בין כנענים. התמלא בשכות עורו ובצלצל דגים ראשו' (שם מ, ל - לא), ולבסוף הקב"ה פורש את עורו על חומות ירושלים, וירושלים מאירה מסוף העולם ועד סופו (בבא בתרא עב). כי מי שגר בירושלים מתוך קדשה וטהרה וחרטה ותשובה אמתית, זוכה שמגלים לו את כל סודות הלוייתן.

כי במקום לגור בארץ עוין, שהיא ארמניה (תרגום איכה ד, כא), היה צריך לדוד בירושלים ששם מתגלים סודות הלוייתן לכל המתגורר בה, כמו שנאמר 'כי טוב יום בחצריך מאלף בחרתי' (תהלים פד, יא). מפרש רש"י, שטוב יום אחד בחצריך מאלף שנים במקום אחר. כי כל דקה ושעה בירושלים שקולה כמו אלף שנים במקום אחר, בסוד 'האלף לך שלמה' (שיר השירים ה, יב) שזכה לכל סודות הלוייתן, ועי"ז זכה להכניע את כל מלכי ארץ יהם ושריהם וכל מלכי הארץ ושריהם

מביאים לשלמה מנחה. כי שלמה קים 'שב לימיני עד אשית איביך דהם לרגליך', שזה סוד הבראשית 'אשית - בר', הוא הצדיק האמתית בסוד 'נשקו בר פן יאנף ותאבדו דרך' (תהלים ב, יג). כי כל העבודות והתפללות ולמוד התורה, שאדם עושה ללא הצדיק האמת, הכל בכחינות 'יש דרך ישר לפני איש ואחריתה דרכי מות' (משלי טז, כה), וחזקיה למד משלמה ולא למד חרב וקשת, רק 'שב לימיני עד אשית איביך דהם לרגליך', כמו שנאמר (ישעיה י כז) 'זחבל על מפני שמן, שעל סנחריב נאמר, בגלל שמנו של חזקיה שהיה מאיר בכל לילה בבתי כנסיות ובתי מדרשות. (סנהדרין צד): וזו תהיה מלחמתו של מלך המשיח.

סיפור לחג - סוכה מגנא ומצלה

"כי יצפננו בסוכה" בנועם שיחו הסביר פעם המגיד מדובנא זי"ע, מדוע בעת תפילה נעילה נוהגים בכל תפוצות ישראל לבכות ולשפוך דמעות כמים, וכדרכו ביאר במשל, למה הדבר דומה, למלך רם ונישא שהיתה לו בת יחידה וחיפש עבורה בחור מושלם בכל המעלות. בין ההצעות הציעו לו בחור אחד ממדינה רחוקה, וסיפרו לו שהוא בנו של מלך פלוני ושמזו יוצא לפניו כאהוב למטה ונחמד למטה.

ואכן לאחר חקירות ודרישות עשה המלך את השידוך, וכל בני העיר צהלו ושמחו בשמחת מלכם האהוב. לאחר החתונה דרש החתן מבת המלך שתבוא לדור עימו בעירו, בתחילה ניסתה לסרב, כי איך תעזוב את ארמון המלך, אך הוא עמד על שלו עד שבליט ברירה הסכימה לעבור לאותה מדינה רחוקה.

כאשר הגיעו להתם, התברר לה שבעלה אינו בן מלך כלל, והוא אינו מתנהג כלל בגינוני מלכות רק כאחד הריקים, ולכן סבלה ממנו צרות רבות ורעות, אך מחמת המרחק שהיה בינה לבין אביה לא יכלה לספר מה מעיק על ליבה, ובלית ברירה סבלה את יסוריה בדומיה. יום אחד הגיע אליהם מכתב מאת המלך, בו הודיע המלך שנפשו יוצאת מרוב געגועים לביתו ולחתנו, ולכן יבוא לבקדם ביום פלוני.

כאשר שמע מכך החתן ידע שעליו להכין את ביתו לפני המלך, ומיד התחיל לעמול בכל כוחו לנקות ולקרצף את מקום דירתו, ואף קישטו בקישוטים נאים ותמונות מפוארות למען ימצא חן בעיני המלך, ובד בבד היה מרצה ומפייס את אשתו בכל מיני מתנות ותכשיטים, והרבה לכבדה בכבוד ויקר תפארת. כשהגיע העת ובא המלך אל ביתם, קרנו פניו מרוב שמחה ואושר, בראותו שמצא זיווג הגון וטוב לבתו האהובה.

וכה עברו עליו ימי הביקור בנעימים, כאשר המלך מתפעל ונהנה איך חתנו טורח ודואג לבתו בכל לבו וממלא את כל משאלותיה לטובה. אולם בטרם עלה המלך על מרכבתו כדי לחזור לעירו, קראה לו בתו החדרה ופרצה בככי תמרורים על גורלה המר, וגילתה באזניו שכל מה שבעלה הטיב עמה בתקופה האחרונה אינו אלא לפנים כדי למצוא חן בעיני המלך, אבל בכל השנה כולה הרי הוא מזלזל בה מאד.

הנמשל מובן: הנשמה היא בת המלך והגוף הוא החתן, ובכל ימות השנה עושה האדם ככל אשר עולה על רוחו והולך בשרירות ליבו, ובזה גורם להצר ולצער את הנשמה שהיא חלק אלוקי ממעל הצובה מתחת כסא הכבוד.

אמנם בחודש אלול שומע הגוף שמלך במשפט יעמוד ארץ, ובר"ה יתייצבו כל יושבי ארץ לפניו יתב"ש כבני מרון, ולכן הוא חוזר בתשובה ודואג לכל צרכי הנשמה בהרחבה, וכאשר המלך מלכי המלכים רואה את הזיווג של הגוף והנשמה עולה נחת רוח לפניו.

שהרי הגוף דואג לצרכי הנשמה ועושה רצון קונו, אולם בעת תפילת נעילה בטרם יסגרו את השערים, אז נכנסת הנשמה לפני ולפנים ומתאוננת במר ליבה על מצבה העגום, ובוכה בדמעות שליש לפני מלכו של עולם על צערה וסבלה בכל ימות השנה, ובכייתה מעוררת את היהודי לבכות ולהתחנן על נפשו.

המגידיים הוסיפו לסיים משל זה בכי טוב, שכראות המלך את בכיית בתו הרי הוא מייעץ לה עצה טובה, שהרי כאשר שהה החתן במחיצתו דאג עבורה והיטיב עמה בכל הטובות, ואם כן יבואו נא שניהם לגור סמוך ונראה לארמונו, וממילא תחיה עימו בשלום ובשלווה... ואכן אחר יום הכיפורים נכנסים בני ישראל בצילא דמהימנותא זה ביתו של הקב"ה כביכול.

וממילא יכולים הגוף והנשמה להמשיך להיות בצוותא מתוך שמחה ותענוג, והן הן הדברים שהסוכה היא צל השכינה, ולכן גם הגוף ירא ומפחד ללכת אחר תאוותיו. וצריך רק להאמין ולדעת שהוא נמצא אצל המלך ועל כן עליו לדאוג לצרכי הנשמה.

מהנעשה והנשמע

במוסדותינו הקדושים בנשיאות מוריני הרב שליט"א

ישיבת צמאה נפשי

אין בפינו מילים לתאר את תחושת הסיפוק להרוות את צמאונם הכוסף של אותם 30 בחורי חמד המתוקים מדבש ונופת צופים אשר חשקה נפשם לשבת באהלה של תורה על אף קשיים כאלו ואחרים. כאן בישיבת צמאה נפשי ממלאים את רצונם והם זוכים לחינוך ייחודי ליוזי פרטני במסגרות מיוחדות לנערים המתקשים.

ע"י תוכניות לרוב המגובשות בישיבה זוכים הבחורים להגות בתורה להבין להשכיל ולהצליח ללמוד להתקדם ולפרוח, תוך כדי לימוד כישורי חיים רגילים.

ההשקעה עצומה אכן מניבה פירות בסייעתא דשמיא למעלה מדרך הטבע.

השקעה רבה מושקעת בתלמידי הישיבה בימי בין הזמנים כדי שכל הקניינים אותם רכשו הבחורים במשך זמן הקיץ לא יירד ח"ו לטמיון בימי בין הזמנים, בתוכניות מגוונות ועשירות הבחורים היקרים נשארו מחוברים לישיבה ולסדריה לנוער

ישיבה לנוער
צמאה נפשי

שע"י מוסדות
נחמת ציון ברסלב

אושפיזין דיוסף

יוסף הצדיק בקדשתו ושמחתו אף בתוך הכלא הכניע את קלפת מצרים כי תמיד צריך לדון כל אדם לכף זכות אפלו שלשיטתו נדמה לו שחברו הרשע הכי גדול שעולם, אבל צריך לקים את הפסוק "ידינו לא שפכו את הדם הזה" (דברים כא, ז) שזה סוד עגלה ערופה שלמד יעקב את יוסף בשלחו אותו מעמק חברון לאחיו.

כי יעקב ידע שיוסף לא יחזר והוא צריך להכין את הדרך של שבירת קלפת מצרים, כמו שכתוב "וישלחו מעמק חברון" (בראשית לו, יד) מעצה של אותו צדיק אברהם בכרית בין הבתרים. ואומר הזהר (פר' וישב), שלולא יוסף שרקד עשרים ושתים שנה בתוך הקלפה הנוראה של מצרים ושבר אותה לחלוטין, לא יכלו בני"י להתקיים שם מאתים ועשר שנה, וזה סוד נקדים (210), כדברי העשרה מאמרות (יונת אלם חלק א' פרק כ"ח) שזה סוד שבת (702) שאז מאירים עקודים (230), נקדים (210), ברוכים (262), (702-). ויוסף ויעקב זכו להמשיך את כל האורות האלו בשלמות למרות שהיו בתוך ובמצרים.

ועל ידי שהמשיך יוסף לבני"י את אורות הנקדים (210), לכן זכו ליצאת לפני הזמן בזכות יוסף ופחתו להם ק"ץ שנים. כי ע"י הרקודים והשמחה ממשיכין בכל רגע ורגע את אורות עקודים (230) נקדים (210) ברוכים (262) שהם אורות השבת (702) בכל מקום ולכל זמן אפלו לתוך טמאת מצרים ואת זה מתקנים בימי השוכב"ם. ויוסף ע"י הרקודים שבר טמאה זאת לחלוטין, כמו שכתוב (בראשית לט, ג) "וכל אשר הוא עשה ה' מצליח בידו", והמדרש מפרש 'גבר קפוז', גבר מקפץ כדברי המתנות כהנה (שם), שהיה מקפץ ורוקד, כמו שאומר מוהרנ"ת (אהע"ו פר' ג, ג) שבשבת יש לשמח ולהרבות בנגונים מערב עד בקר.

וזה מה שזכו האחים כשהגיעו אל יוסף לראות את כל האורות בשלמותן.. בסוד 'לא הכרהו' (236=) (בראשית מב ח), אומר 'היכל הברכה' כי ירד אליהם מרל"ו עולמות, שהם קומת השכינה. כי יוסף זכה לכנות בעשרים

ושתים שנה שהיה במצרים את כל קומת השכינה בשלמות, בסוד (תהלים

קמו, ד) 'גדול אדונינו ורב כח' (236=), וזכה לגלות את כל קומת השכינה

בשיא השלמות, ואם האחים היו מיד נכללן ביוסף הצדיק, לא היו צריכין יותר לשום גלות והיו עולים מיד עם יוסף ארצה, והיה נבנה ביהמ"ק והיו זוכין לתחית המתים כמו שגלה יעקב שתחית המתים תהיה בימיו (מד"ר וישב פ"ד י"א).

המשך שיחת החג

עם הרה"ח הרב אהרן בן שליט"א

במעבר חד של שלושה עשורים כמה כיום מצטיין לטובה הבנין אותם מנהלים?

דבר ראשון זה הישיבה שבאה ללמוד אצלנו, הישיבה החדשה לבחורים היותר מבוגרים, זה דבר נפלא ומשובב לב, זה מרגש מאד. יש שם כאלה שאני זוכר את הסבא שלהם לומד כאן בהיכל, ונכון שהיום הרב לא פוקד את ההיכל וכו' כמו שתוארת קצת, אבל עדיין רואים כאן המשך זוהר.

יש גם 3 כוללים היום. זה כמות של תורה וקדושה גבוהה ביותר.

איך ההרגשה האישית שנבחרת לנהל יום את המקום הקרוב ביותר לקודש הקודשים?

עצם הזכות לשהות בכזה מקום כל יום זה פ-ח-ד! זו ההגדרה שלי. זו הגדרה שמורינו הרב שליט"א החדיר לנו. הוא היה צועק 'מה נורא המקום הזה' וכו'.

ובהקשר לניהול המקום זה באמת מאד רגיש, מצד אחד אנחנו רוצים לאפשר לאנשים לבוא ולהתבשר מהקדושה, אך מצד שני יש אחריות כבידה ביותר לשמור על קדושת המקום והאזור מלא לצערינו בכל מיני אנשים שבאים מכל העולם, ולא כל אחד כוונתיו נקיות וזה דורש הרבה רגישות ואחריות.

מה מעבר לכך נדרש ממעלת כבודו מתוקף תפקידו?

זה מקום פעיל ברוך ה' כל הזמן, אפילו ארוחת צהריים אוכלים כאן האברכים ולזה המוסדות דואגים, כדי שלא יבובזו האברכים חלילה זמן רב ויקר אם ישובו לבתיים בצהריים. לשם כך שכרו טבח שיבשל מדי יום ארוחות עשירות לאברכים. עצם כך שבבנין הזה עוברים מדי יום מאות איש זה צורך תחזוקה ועבודה בניהול המקום, ניקיון, חשמל ארנונה ועוד.

כמה העלות החודשית להחזקת הבנין?

מעל 50,000 ש"ח מדי חודש, כשזה כמובן לא כולל את הוצאות הכוללים האחרים כולל הוראה וכולל צעירים שערי הוראה.

סיפור לחג- אושפיזין דיוסף

פרי עץ הדר" בערב סוכות אחד הגיע הגה"צ רבי אריה לוי זיע"א למאה שערים, ונכנס לאחת החנויות שעברה הסבה לסוכות, ובמקום ספרים, מוכרים ארבעת המינים. ביקש הצדיק מהמוכר לקנות אתרוג, המוכר מסר לו אתרוג, וללא בדיקה הכניס אותו למעיל הארוך שלבש, שילם ויצא החוצה. יהודי חשוב שראה את הדבר, התפלא מאוד, ניגש לר' אריה שהכיר אותו, ואמר לו: כל צעיר פה בודק את האתרוג בזכוכית מגדלת, ואתה הצדיק והתלמיד חכם, הכנסת את זה לכיס המעיל ללא בדיקה? אמר לו ר' אריה לוי: יש שני הידורים שכתובים בתורה: אחד "והדרת פני זקן" ואחד "פרי עץ הדר", ויהודים מוכנים להוציא על זה הרבה כסף, וזה יפה מאוד. אני לקחתי על עצמי את ההידור של "והדרת פני זקן", ואני ממחר מכאן לבית החולים למצורעים בטלביה, ואני מקווה שאני עושה את זה באמת ובאמונה.

דרכו של הגה"ק רבי שמעון סופר זי"ע רבה של קראקא היה לשבת בסוכתו, להשמיע דברי תורה לבני עירו, ולשורר שירים שחיבר לכבוד החג. השולחן עצמו מעוטר במיני מגדים ערבים ויינות משובחים. כך האריך עד אחר חצות לילה. כאשר הבחינו המסובים שהגאון נרדם בתנומה, עמדו והלכו להם איש איש לדרכו. מעשה היה בשנה אחת, בליל ראשון של החג, כעבור שעה - שתיים שהשתקע בשינה, הקיץ מתרדמתו, ובראותו שכל ביתו נמים שינת ישרים, פנה לסוכת שכנו הקרוב אליו, בראותו כי השכן עדיין ער, ודפק על דופן סוכתו...

השכן ששמע את הדפיקות, וראה מבעד לדלת מי נצב לפניו, לא הבין מה קורה כאן, מה בעצם כה דחוף באישון לילה? התנצל הרב ואמר: אחרי שבתחילת הסעודה הייתי רעב מאד מחמת שבערב סוכות כמעט ולא בא אוכל לפי, בגלל הטרדות והשאלות שנקראו לפתחי - אכלתי לחמי בתיאבון גדול, וחוששני שמא לא אכלתי את הכזית הראשון ככוונה רצויה לשם מצות סוכה, ומאחר שבני הבית כולם ישנים, אין ברצוני להערים בהיכנסי הביתה, ולכן אבקשך להמציא עבורי "לחם משנה", כדי שאוכל לאכול טוב.

מהנעשה והנשמע

במוסדותינו הקדושים בנשיאות מורינו הרב שליט"א

בית ספר באר מרים

320 בנות באות בשמחה מדי יום אל בית הספר, משקיעות את כל מרצן לעמוד ביעדים, במבצעים, בשיעורים בתוכניות.

אכן כי החינוך וההשקעה במסירות של 40 נשות יקרות אשר הן צוות מנצח על מערכת חינוך עצומה זו פועל את פעולתו והבנות משיבות בשמחה לכל קריאה.

11 כיתות מרווחות של ילדות ושמחה, פעילות ולמידה, יצירה ותפילה, התנהגות וקדושה, דרך ארץ ושמחה. בארה של מרים אכן משפיעה ושופעת ממעיין זך וטהור, שילוב של חינוך איכותי ורצון ומסירות.

בהשקעה רבה ומאמצים גדולים התבשרו הורי התלמידות שלאור ריבוי וגידול נפתחו השנה כיתות מקבילות בבית הספר, כאשר לצורך כך הוסיפו למבנה בית הספר מתחם מקביל למבנה הקבוע שבו נבנו עוד כיתות לימוד גדולות. גם כאן אומרים בהנהלת המוסדות שכבר בימים אלו עמלים למצוא פיתרון לשנים הבאות לאור הצורך שנוצר בעז"ה בכל שנה מעתה לפתוח עוד ועוד כיתות מקבילות.

סמינר נתיבות בית יעקב ברסלב

בזכות נשים צדקניות נגאלו ישראל, בהחלט ניתן לומר על אותם 140 בנות ישראל יקרות אשר מקבלות את החינוך הראוי לאם בישראל.

בסמינר פועלות 30 מחנכות משכמן ומעלה אשר הקדישו את חייהן למטרה הקדושה לחנך את הנערות להקים את ביתן על אדני התורה והחסידות ושיקבלו את הכלים ליציאה לעולם החיים.

השמחה והחיות בה מוקנית ההשקפה מוכיחה את עצמה. גם על הסמינר לא פסח ברוך השם הגידול ולצורך כך הושכר מקום נוסף בסמוך לסמינר ובהשקעה רבה הוכשר לכיתות לימוד.

אושפיזין דוד

נשמת דוד נמצאת בכל דור ודור

"גם צפוד מצאה בית ודרוד קן לה" (תהלים פד, ד) שְׁדוּד המלך התפלל להחזיר את הש"ע רבוא נהורין ואת הק"ן רבוא נהורין, בסוד "ותן שכר טוב לכל הבוטחים בשמך באמת", סוד ש"ע רבוא נהורין וסוד ק"נ רבוא נהורין, שהם "שכר" [= 520] רבוא נהורין.

ולכן כל האבות הקדושים רצו להתעבר בנשמת דוד שיוכל להשלים את אשר לא זכו להשלים בחייהם, ואברהם נתן לו רק חמש שנים [175-180], ויצחק גם רצה לתת לו משנותיו, אמר לו הקב"ה אם אתה נתת לו משנותיך, הרי הוא יכבש את כל העולם טרם עת, ויעקב 28 שנים, ויוסף 37 שנים, סה"כ 70 שנה. "ומשה יקח את האהל ונטה לו מחוץ למחנה הרחק מן המחנה וקרא לו אהל מועד והיה כל מבקש ה'" (שמות ל"ג ז') שכל מי שרצה לקבל מחדש את הש"ע רבוא נהורין, היה יוצא מחוץ למחנה אל אהל משה [ע"פ מדרש רבה דברים א' ט"ז]. ורצה יעקב לתת לדוד ס"ה שנה שנשארו אחר החמש של אברהם [ספר קרבן שבת פרק ט' ס"א א' דף ק"ד]. אבל עקב העלמותו של יוסף דחה זאת יעקב עד הגלוי של יוסף, וחי אח"כ עוד 17 שנה, כדי לתת כח לכני ישראל ללקט את כל הניצוצות שנפלו ע"י חטא אדה"ר למצרים לפישון, כך שנשארו ליעקב רק 28 שנה [175-147], וכיון שיצחק שכלו גבורות לא נתן לדוד מאומה, ויוסף נתן לו 37 שנה [110-147]. וכתנת הפסים שהלביש יעקב ליוסף זה היה בגדו של אדה"ר שע"ז נמשך לו ש"ע רבוא נהורין, כך שדוד שהוא הצדיק האמת, שכלל הדורות כל הצדיקים בקשו להתעבר בו ולהמשיך אותו עליהם.

וגם דוד עצמו התפלל "זכרני ה' ברצון עמך פקדני בישועתך" [תהלים ק"ו ד'], כתוב [במדרש ילקוט] ש אסתר ה' תתרג'ו] שבקש להתעבר במרדכי ואסתר, ולהושיע את ישראל בימי גלות ראשון, ולהחזיר עטרה לישנה, כי כל מה שעשתה אסתר עשתה בכח נשמת דוד שהתעברה בה, כמו שנאמר במגלה [י"ד ע"ב] "אם רעב שנאך האכלהו לחם ואם צמא השקהו מים, כי גחלים אתה חתה על ראשו וה' ישלם לך" [משלי כ"ה כ"א - כ"ב].

כי זכתה שאחרי שהסתלקה ממנה שכינה וצעקה "אלי אלי למה עזבתני" (תהלים כ"ב ב'), מיד התעברה בה נשמת דוד ובכוחו הצליחה להשיג את שאלתה ופעולתיה עד תלית המן ובטול הגזרה.

עניני הושענא רבה

סדר תיקון הו"ר

בליל הושענא רבא, בעת חצות לילה, נגמר ונעשה בחינת חותם החיצון למעלה, כי ביום הכיפורים נגמר חותם הפנימי שהוא העיקר יותר, ולכן בהושענא רבא, נמסרין הפתקין, ואף על פי שנמסרו הפתקין, יש עוד זמן להצלה, עד יום שמיני עצרת, ולכן צריך להתעורר בתשובה גדולה, בהושענא רבא, ויהיה לבו חרד בתשובה, כל היום כולו:

ילמוד סדר המתוקן בשמחה ובהתלהבות, כי בלימוד ספר משנה תורה, נעשה עיקר התיקון הראוי להיות ביום זה, ומעט קודם חצות לילה, יאמרו קריאת שמע שעל המטה, עם הפסוקים שיש עמה, ואחר חצות לילה יאמר ברכות השחר, ורק ברכת התורה לא יאמר, אלא עד אחר עמוד השחר:

(בן איש חי)

יום של צעקה ודוד המלך היה תמיד צועק אל ה'

היום הזה הוא גמר ההיקף של ימי החג שהיינו מבקשים ומתפללים בכל יום הושענא והיום הזה נקרא הושענא רבה מפני שבא צעקה גדולה בלב להוושע בישועה רבה מאחר שמרגישין החוסר שעדיין לא נושענו.

והוא אושפיזא דדוד המלך ע"ה שהיה לו תמיד צעקה גדולה בלבו מפני שנדמה בעיניו תמיד שעדיין הוא עומד בחוץ.

(פרי צדיק)

חביטת הערבה - מלשון ערבות

כ"ק אאמו"ר וצללה"ה זי"ע דיבר בקדשו, הענין שקראו חז"ל ליום הקדוש הזה יום ערבה, עפ"י דברי רש"י הקדוש (תהלים קי"ט, קכ"ב, ע"ש) ערוב עבדך לטוב, הי' אתה ערב בעדי גריינטי בלע"ז עכלה"ק, והגריינטי הוא שטר בטיחות מעשיר שנותן עבור עני לעשיר אחר שילוה לעני המביא הכתב בטיחות, וזה שביקש דהע"ה שהקב"ה יהי' ערב בעדו שיקיים ויוציא אל הפועל את כל אשר מבטיח בכח, ועי"ז אל יעשקוני זדים.

(ישמח ישראל)

פעם נכנס הרה"ק רבי אברהם אלימלך מקרלין זי"ע הי"ד לבית המדרש בליל הושענא רבא, וראה שני אברכים המשווחחים ביניהם שיחת חולין, מיד ניגש אליהם ואמר להם 'מסתמא הנכם מדברים עניינים דחופים עד מאד שאי אפשר לדחות אותם מחמת חשיבותם, אולם מכל מקום היה עדיף טפי אם הייתם משוחחים בעניין דחוף זה בעת תפלת 'כל נדרי' מאשר בלילה קדוש זה...'

בשמו של הרבי מקלוזנבורג זצ"ל אמרו, האתרוג - הופך למרקחת, הלולב - נשרף עם החמץ, ההדסים - הופכים לבשמים, ודווקא הערבה זוכה להגיע אל מעל לארון הקודש. מדוע? כיון שהיא נחבטה - הקב"ה רוצה את אלו שעברו חבטות קרובים אליו.

סיפור לחג- אושפיזין דוד

"המצטער פטור מן הסוכה" (סוכה כו, א) - אל הגה"ק רבי חיים עוזר גרודז'ינסקי זיע"א הגיע פעם אורח לסוכות, הרב קיבל אותו יפה והזמין אותו לאכול בסוכה. רבי חיים עוזר בעצמו היה חלש ומצונן ואכל בבית מפני שהמצטער פטור מן הסוכה. באמצע הסעודה נכנס ר' חיים עוזר לסוכה וישב ודיבר אתו בידידות גדולה. התפלא האורח מדוע מקודם נכנס לביתו ועכשיו הוא חוזר לסוכה?
אמר לו הגאון: המצטער פטור ממצות סוכה אבל לא פטור ממצות הכנסת אורחים.

"ולקחתם לכם..." פעם אחת, במוצאי יום הכיפורים, בא אל הגאון רבי זלמן בהר"ן בירושלים יהודי אחד להראות לו את אתרוגו, שהיה מהודר בכל המעלות, אלא שהיה "חסר". אותה שנה חל יום הראשון של חג הסוכות בשבת, וכאשר אמר לו רבי זלמן שיש פסול "חסר" באתרוג, תמה הלה: וכי-מה בכך, הרי בשנה זו, אתרוג חסר גם כשר?

נודעו רבי זלמן בחרדת קודש וגער בו: האם אינך מאמין בביאת המשיח? וכי אינך מחכה ומצפה לו בכל יום שביבוא? והרי אנו מקוים שבמהרה יבנה בית המקדש, ונזכה אז ביחד עם כל בית ישראל לברך שם על הלולב והאתרוג גם ביום הראשון של החג, אעפ"י שיחול בשבת, והרי אתרוגך יהיה פסול לברך עליו שם?! ולא עוד, אלא אף בשאר ימי החג יהיה החסר פסול במקדש, הואיל והחיוב שם כל שבעה הוא מן התורה!

מהנעשה והנשמע

במוסדותינו הקרושים בנשיאות מודיעו הרב שליט"א

שפתי נאמנים!

כי גם אם חלילה אין טעם ואין ריח, לדבר תמיד אפשר, הערכה החבוטה המשולה לשפתיים היא השמירה מכל הד' מינים, היא הזיכרון. ואכן ב"ה הבשורה הוכיחה את עצמה והמאמצים הכבירים לעבור את מדרגות היברוקרטיה הניבו פירות מוצלחים והילדים מרוצים ומחייכים מקבלים את החינוך הראוי והמקצועי עבורם. וההורים לא גומרים לשבח את הצוות הנפלא, אם זה בגני בנים אם זה בגני בנות. צוותות שפועלים במסירות ומקצועיות עם שליחות קודש. ואף הצוות עונה כנגדם בהערכה כלפי הנהלת המוסדות שלא חוסכת מאומה מצרכי הגנים ביד נדיבה לספק כל מבוקשם של הילדים הצדיקים שלא טעמו טעם חטא.

ביום הושענא רבה - אנו מניחים את הלולב בעל הגידול המרשים ובעל הפרי הטעים למאכל, שומטים גם את האתרוג הראוי למאכל ואף מדיף ריח נעים, עוזבים את ההדסים המריחים, ונשארים עם בדי עלי הערכה. בלי טעם בלי ריח. עם זה אנחנו נשארים. הערכה משולה לשפתיים, לימדונו רבותינו כי זה הלימוד של הושענא רבה שבכל מצב גם שיכלו הימים טובים והמאירים של חודש הסליחות והרחמים, כשניפגש באמצע החורף הקשה, נזכור לעצמנו ע"י הערכה החבוטה שתישמר בכיסנו, שתמיד אבל תמיד יש לנו פה לבקש. ישנו מצב בלי טעם וכלי ריח, אבל יש שפתיים לדבר ולצעוק אל ה' מלכו של עולם. אחד החידושים המדהימים והחשובים שסימנה לעצמה הנהלת מוסדות נחמת ציון שובו בנים זה למצוא אפשרות לילדים בעלי קושי בשפה, הסתגלות והתאמה למצבם, לתת להם שפתיים! שיוכלו לדבר! להביע!

תרומה אחת

שזתפות מלאה

בממלכת התורה והחינוך מוסדות נחמת ציון ברסלב

בנשיאות מורנו הרב שליט"א

גני הילדים, תלמודי התורה ובתי הספר עבור דרך הישיבות הקדושות
והסמינרים, עד לכוללי האברכים המובחרים

השותפות שלך. בהכל!

קחו חלק כעת באחזקת המוסדות הקדושים

חייגו כעת 03-7-148-148 שלוחה 2